

Mi lenne ha...?

Gondolatok az egyház egyeséről - hárrom szinten

Az egyes nagyon fontos az Adventista Egyház, mint világszerte szervezet számára, ezért szeretném megosztani veletek ezt az üzenetet: az egyes hárrom szintjéről.

1

Az ELSŐ szint

Otthon, ha valaki be akar csapni valakit, akivel egyáltalán nincs kapcsolatban, azt mondják: "Ez a férfi nem járlik velem". Tény, hogy férfaink 90%-a nő, agyunk 75%-a, testzsírunk 25%-a, csontjaink 22%-a szintén nő.

A Biblia sok helyen egyértelműen kijelenti, hogy mindannyian férfiváltak vagyunk. ApCsel 17:26-ban azt olvassuk, hogy Isten "ez az egész emberi nemzetséget egy férfiből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész szélén, meghatározva eleve rendelt idejüket és lakásuknak határait".

Ezért hát, bármilyen helyen is bizonyos férfialakú emberek és emberek között lettünk, mégis "egy férfiből" vagyunk. Ez a férfi pedig: Ádám férfi. Férfaink között, mert egy a szex-ne! Nem számít, magas vagy-e vagy alacsony, fekete, rózbőrű vagy fehér, befolyásos vagy egyszerű emberek vagyunk, mindnyájunknak férfis a férfi! Születésünktől fogva egyek vagyunk! Közöttünk a férfaink, Ádám férfi!

2

A MÁSODIK szint

A bűn miatt (aminek zsoldja a halál) még egy közfelfogás jellemzőnk van: ez pedig a halál. Róma 5:12, 14 szerint szintén Ádám miatt férfiságunk a halál.

Van azonban egy másik Áldás, az "Útolsó Áldás" (1Kor 15:45), Jézus Krisztus, a mi Urunk. Az apostol szavaival: "Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban valóságos hit által. Mert a kik Krisztusba keresztelekdtetek meg, Krisztust állítottátok fel. Nincs zsidóság, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi sem nő: mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban" (Gal 3:26-28).

Az első szintjét az "új szellem" által "örök" el, Jézus Krisztus, kereszten kiontott vére által.

Á

A HARMADIK szint

Az első harmadik, legmagasabb szintje 2Kor 5:18-20 verseiben található: "Mindez pedig Istentől van, a ki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és a ki nekünk adta a békét és szolgálatát; Minthogy az Isten volt az, a ki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek a gondját. Krisztusért járva tehát kényvetésben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérekünk, békéletek meg az Istennel."

Ez az ige

egyértelműen rámutat arra, hogy a megváltás célja a múltban és a jelenben is az, hogy visszaadja nekünk azt az "igazi" kiváltságot, hogy egyet lehetünk Istennel. Ez a legmagasabb szintű egység, amire törekednünk kell. A görög katallag szó engesztelést, megbékéltetést jelent. Először egymással kell a békesség egységére jutnunk, majd a legmagasabb szintű egységre, a békesség egységére Istennel.

Talán Jézus

Krisztus is erre gondolt, amikor a "Utolsó kérés egységéről" beszélt egyik utolsó imájában, amelyet Jn 17:22-23 versei jegyeznek fel: "Ős az a dicsőség, a melyet nekem adtál, ő nekik adta egyek legyenek, a miképpen mi egy vagyunk: Őn ő bennük, és te Őn bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldted el engem, és szeretted őket, a miként engem szeretted."

A Isten: a szeretet

Az egyház, a gyülekezet egysége szeretetkapcsolaton alapul. Az Ábrahám kinyilatkoztatja itt, hogy az egység lehetséges, és szeretet által lesz teljes - a földigőleges irányú szeretet (vagyis Isten irányított szeretetünk) és a végszintű irányú szeretet

(egymás iránti szeretetünk) által.

Az agapé szeretetéről beszélünk most, arról a szeretetről, ami arra késztet, hogy másokat tábbre tartsunk magunknál; arról a szeretetről, amely feltétel nélkül. Ezt a szeretetet Jézus Krisztusban találjuk meg. Jézus arról beszél, szeressék felebarátainkat, még ha azok ellenségeink is. Ez bizony nem egyszerű dolog. Jézus azonban nem elméletről, vagy filozófiáról beszél, mert Róm 5:8-ban ezt olvassuk: "Éz mikor még bűnösök voltunk, Krisztus azért halt meg". Krisztus tehát nem olyan egyszerűről beszél, amit nem tapasztalt volna meg.

Tehát, mindnyájan egyúttal vagyunk szíveitök által, áldim vőre által, amely közös bennünk.

Másodszor, egyesít bennünket az öjszívelök is, az a lelki tapasztalat, amit Jézus Krisztus kiontott vőre által tapasztalhatunk meg. Mindenekfelett azonban, az Istennel való folyamatos kapcsolatunk egyesít bennünket. Mindez a szeretet által válik lehetségessé. Ahogy Pál fogalmaz 2Kor 5:20-ban: Krisztus követek kell lennünk, akik megbékéltatást hirdetnek azáltal, hogy egymással egyúttal vannak; olyan követeles egyúttal, amiről Krisztus beszél.

Közzelök el, mi tehát né, ha az a mintegy 1,9 milliárdnyi keresztény, aki a világon él, mind az egyúttal húsges követ lenne! Hirtelen lecsökkenne a családon belüli erőszak, a gyermekek ellen elkövetett erőszak, a házastársi hűtlenség és a válságok aránya! Nagyrészt megszűnnének a bűntények, nem lenne etnikai ellentét, etnikai tisztogatás vagy nápiadás, nem lenne faji vagy nemek szerinti megkülönböztetés. Ha valóban térkednénk arra a követeles egyúttal, amiről Krisztus beszél, akkor nem lennénk terrorcselekmények, polgárháborúk vagy nemzetközi villongások.

Hogy mennyire szívesen komolyan vennék a megbékéltatás szolgálatát, illetve az egyúttal, 1Jn 4:20-21 verse hangsúlyozza ki szívmunkra: "Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöl a maga atyjafiat, hazug az: mert a ki nem szereti a maga atyjafiat, a kit lát, hogyan szeretheti az Istent, a kit nem lát? Az a parancsolatunk is van őtől, hogy a ki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiat is."

Ez egyértelmű. Nem szerethetjük Istent, akit nem látunk, miközben nem szeretjük felebarátunkat, akit látunk. Ez az őszívenete.

Mindannyiunkat

Áldajm váre, Jézus Krisztus kiontott váre, valamint az Istennel való hűség, folyamatos kapcsolatunk fűz egyébe. Ez a legnagyobb kívánság.

Mindezekben

től, mi a vársó, várvá vart reménységünk? A Biblia utolsá kinyvában, a Jelenések 3:21-22-ben találhatjuk a várszt: „Éa ki győz, megadom annak, hogy az én királyiságomban részesedjen vele, amint én is győztem, és által az én Atyámmal az ő királyiságomban. Akinek van fele, hallja, mit mond a Lélek a gyékezeteknek.”

Hallják ma meg

féleink, mit mond a Lélek a világegyháznak: Legyen egyég! Egyég széletés által, egyég öjjéséletés által, és egyég Istennel való, folyamatos kapcsolatunk által! Ez a mára szálás ézenet.

Á

Luka T. Daniel